

LOCAL DEVELOPMENT PLAN

NAYAI SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

2023 - 2027

แผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566

วิสัยทัศน์

การคมนาคมก้าวหน้า การศึกษาก้าวไกล ใส่ใจสุขภาพประชาชน
ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน อาศัยอำนาจ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่มท ๐๘๐๘.๓/ว๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ ในการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖ แล้วนั้น

ดังนั้น อาศัยความตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วน ตำบลนาใหญ่ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายภูมิภัทร วิชัย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ฉบับนี้เป็นแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา แสดงถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนา และกำหนดแนวทางในการ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ โดยเน้น การพัฒนาที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านการบริการให้ดียิ่งขึ้น เป็นการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม ร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็ง โดยการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนให้อยู่ดีมีสุข

การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ ครั้งนี้ ได้จัดทำประชาคม ในระดับต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูล ปัญหาและความต้องการของชุมชน ในองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ มาวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบเพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ สามารถนำไปสู่การแก้ไข ปัญหาและสนองต่อ ความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด ตามแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ในโอกาสนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ขอขอบคุณส่วนราชการต่าง ๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมทั้งองค์กรภาคประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๐
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑ - ๖๑
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๖๒
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๖๓ - ๖๖
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานสังคมสงเคราะห์	๗๐
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๗๒
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานการศึกษา	๙๗
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานการเกษตร	๑๐๐
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานเคหะและชุมชน	๑๐๓
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๐๔
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานสาธารณสุข	๑๐๕
- รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนงานบริหารทั่วไป	๑๐๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๐๗ - ๑๐๙

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

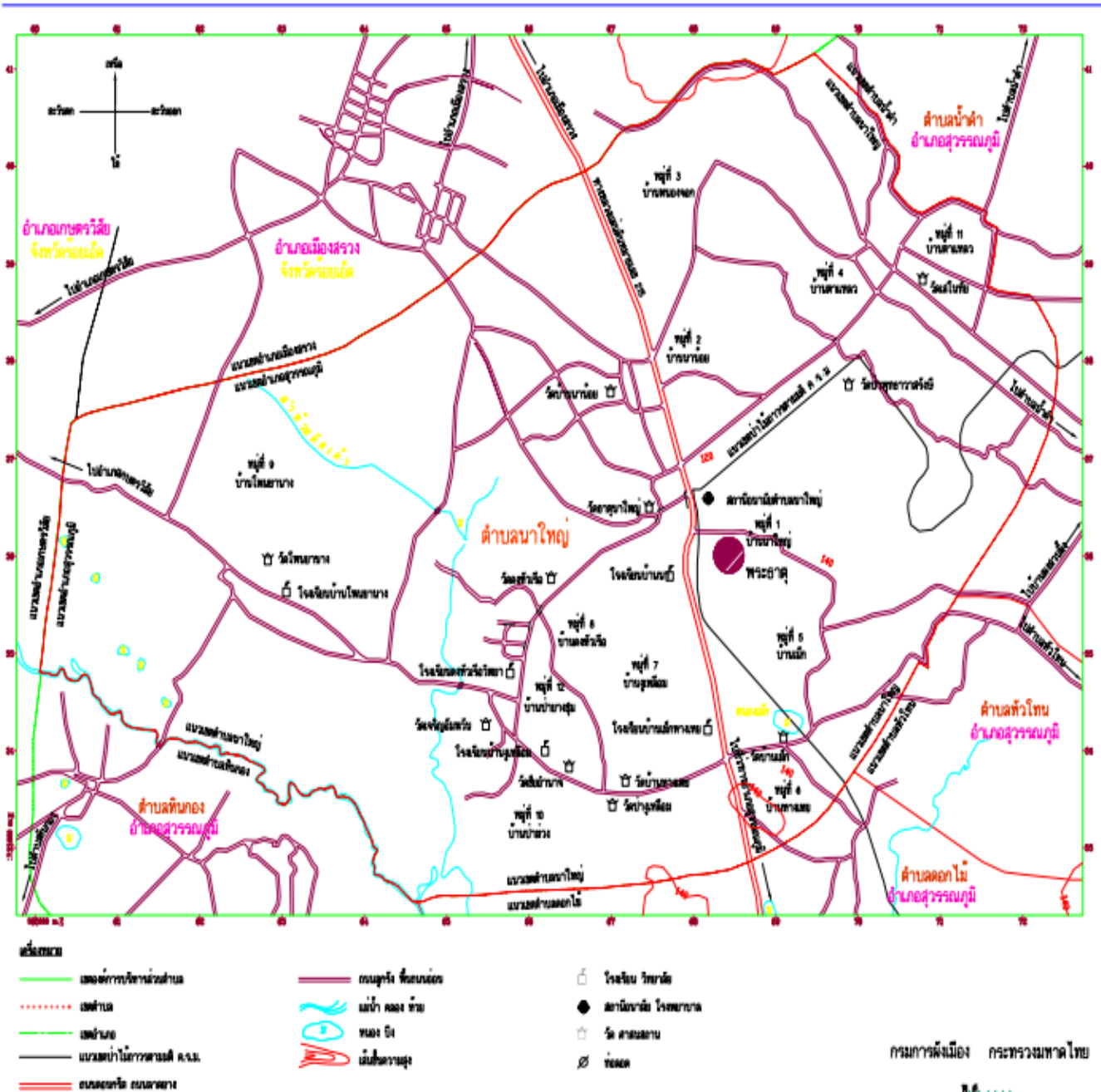
ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

แผนที่ตั้งตำบลนาใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านนาใหญ่ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาใหญ่
อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด และแบ่งเขตการปกครองดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านนาใหญ่
- หมู่ที่ ๒ บ้านน้าน้อย
- หมู่ที่ ๓ บ้านหนองจอก
- หมู่ที่ ๔ บ้านตาแหลว
- หมู่ที่ ๕ บ้านเม็ก
- หมู่ที่ ๖ บ้านทางเหย
- หมู่ที่ ๗ บ้านงูเหลือม
- หมู่ที่ ๘ บ้านดงหัวเรือ
- หมู่ที่ ๙ บ้านโพนยานาง
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านป่าม่วง
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านตาแหลว
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านป่ายางชุม
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านตาแหลว
- หมู่ที่ ๑๔ บ้านตาแหลว
- หมู่ที่ ๑๕ บ้านตาใหญ่

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่

- โทรศัพท์ ๐๔๓ - ๖๑๑๒๗๓

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ๖๐% เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ๓๕ % และมีพื้นที่ส่วนอื่น ๕% มี ๓ ดูกาล (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ - ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๙๐% ดินลูกรังประมาณ ๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๕๐ %

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๕ หมู่บ้าน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน โดยมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ๔,๖๘๘ คน ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ต้องการ เกี่ยวกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลที่พื้นที่ ๓๔.๑๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๑,๓๑๒.๕ ไร่ ระยะห่างจากตัวจังหวัดร้อยเอ็ด ๔๐ กิโลเมตร และห่างจากอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ๑๐ กิโลเมตร และมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือจด	ตำบลคูเมือง ตำบลกกกุง อำเภอเมืองสรวง
ทิศใต้จด	ตำบลดอกไม้และตำบลหินกอง
ทิศตะวันออกจด	ตำบลหัวโตนและตำบลน้ำคำ
ทิศตะวันตกจด	ตำบลหินกองและตำบลสิงห์โคกอำเภอเกษตรวิสัย

๒.๒ การเลือกตั้ง

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน เสนอแนะในกิจกรรมในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาตำบลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ลำดับ ที่	หมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวนประชากร (แยกตาม เพศ)		จำนวนครัวเรือน
			เพศชาย	เพศหญิง	
๑	บ้านนาใหญ่	๑	๓๙๙	๓๙๑	๒๒๒
๒	บ้านน้าน้อย	๒	๓๖๕	๓๗๑	๑๘๐
๓	บ้านหนองจอก	๓	๙๒	๘๖	๔๗
๔	บ้านตาแหลว	๔	๔๒๕	๔๓๑	๒๑๐
๕	บ้านเม็ก	๕	๑๙๒	๑๖๓	๙๙
๖	บ้านหางเหย	๖	๑๕๘	๑๖๖	๙๙
๗	บ้านงูเหลือม	๗	๓๙๖	๓๙๒	๒๒๓
๘	บ้านดงหัวเรือ	๘	๓๐๐	๓๒๑	๑๖๔
๙	บ้านโพนยานาง	๙	๑๙๔	๒๐๘	๑๒๐
๑๐	บ้านปาม่วง	๑๐	๒๘๖	๒๘๗	๑๖๒
๑๑	บ้านตาแหลว	๑๑	๒๙๕	๒๘๖	๑๔๖
๑๒	บ้านป่ายางชุม	๑๒	๑๗๔	๑๙๒	๑๐๔
๑๓	บ้านตาแหลว	๑๓	๑๙๒	๒๐๕	๑๐๖
๑๔	บ้านตาแหลว	๑๔	๑๘๓	๑๙๖	๑๐๘
๑๕	บ้านนาใหญ่	๑๕	๒๑๖	๒๓๕	๑๑๐
รวม			๒,๑๐๐	๓,๙๓๐	๒,๑๐๐

ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ - ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๓๕	๓๒	๖๗
อายุระหว่าง ๑ - ๕ ปี	๑๗๕	๑๕๙	๓๓๔
อายุระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี	๒๑๖	๑๙๕	๔๑๑
อายุระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี	๒๓๔	๒๓๖	๔๗๐
อายุระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี	๓๑๔	๒๖๘	๕๘๒
อายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี	๒๙๕	๒๘๘	๕๘๓
อายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี	๒๙๔	๒๖๖	๕๖๐
อายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี	๒๗๔	๒๗๐	๕๔๔
อายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี	๓๓๑	๓๑๘	๖๔๙
อายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี	๕๓๙	๔๓๒	๙๗๑
อายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี	๓๕๐	๓๕๓	๗๐๓
อายุระหว่าง ๕๑ - ๕๕ ปี	๒๗๐	๒๘๓	๕๕๓
อายุระหว่าง ๕๖ - ๕๙ ปี	๒๐๔	๑๙๓	๓๙๗
อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	๕๕๗	๗๕๓	๑,๓๑๐
รวม	๔,๐๘๘	๔,๐๔๖	๘,๑๓๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหา ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

การศึกษา ข้อมูล ณ ปัจจุบัน

สังกัด	สพฐ.	องค์การบริหารส่วน ตำบลนาใหญ่
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ - จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก - จำนวนผู้ดูแลเด็ก - จำนวนนักเรียน		๒ แห่ง ๖ คน ๕ คน ๑๓๑ คน
๒. โรงเรียนสังกัด สพฐ. ในพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลนาใหญ่	๕ แห่ง	
๒.๑ โรงเรียนขยายโอกาส - จำนวนนักเรียน	๑ แห่ง ๓๖ คน	
๒.๒ ระดับประถมศึกษา - จำนวนนักเรียน	๔ แห่ง ๓๑๘ คน	

ข้อมูล ณ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิดถึง ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในเขตพื้นที่ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย

๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านนา เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในตำบลนาใหญ่ ซึ่งไม่มีเตียงคนไข้ มีเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕ คน

๒) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านป่ายางชุม เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในตำบลนาใหญ่ ซึ่งไม่มีเตียงคนไข้ มีเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ คน

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันเหตุดังกล่าว

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย แต่ยังมีผู้ค้าแต่ก็ไม่มาก ราย องค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมมือกับ ทางผู้นำ ประชาชน สถานีตำรวจภูธรอำเภอสุวรรณภูมิที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ เส้นทางคมนาคม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากมีปัญหาในเรื่องงบประมาณที่ค่อนข้างจะจำกัด ปัจจุบันเทศบาลมีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

(๑) การคมนาคม การจราจร

เส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลและพื้นที่ใกล้เคียงมีดังนี้

๑.๑) ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข ๒๑๕ สายอำเภอสุวรรณภูมิ – จังหวัดร้อยเอ็ด

๑.๒) สะพาน จำนวน ๔ สะพาน

๑.๓) ถนน

ถนนลาดยางในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

จำนวน ๒ สาย

-สายบ้านตาแหลว-ดงสวนผึ้ง

- สายบ้านปาม่วง-โพนยานาง

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ไขปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ปัจจุบันในองค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๒,๑๐๐ หลังคาเรือน

(๒) ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน ครอบคลุมถนนทุกสายในองค์การบริหารส่วนตำบล

๕.๓ การประปา

การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลมีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุม หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๑๕ จำนวน ๓๒๖ ครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากแหล่งผลิตน้ำต้นเงินปริมาณน้ำในฤดูแล้งมีน้อย และท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้บ้านนาใหญ่ได้ ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๑,๗๔๓ หลังคาเรือน

(๒) หน่วยงานเจ้าของกิจการประปา ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๑ แห่ง

(๓) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จาก

- ห้วยคัดเค้า

- แหล่งน้ำใต้ดิน

๕.๔ โทรศัพท์

(๑) ประชาชนส่วนมากมีโทรศัพท์มือถือไว้ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ผู้โทรศัพท์สาธารณะส่วนมากใช้งานไม่ได้ และไม่ได้รับความนิยมเหมือนในอดีต

(๒) หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีบริการไปรษณีย์ในเขตพื้นที่ เวลาจะทำการส่งไปรษณีย์ต้องเดินทางเข้าไปอำเภอสุวรรณภูมิ โดยระยะทางห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ ๙๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๑๐ ทำการประมงเพื่อใช้ในการเลี้ยงชีพ

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

๖.๔ การบริการ

โรงแรม -	แห่ง
ร้านอาหาร -	แห่ง
โรงภาพยนตร์ -	แห่ง
สถานีขนส่ง -	แห่ง
ร้านเกมส์ -	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน ๕๘ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร -	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๙	แห่ง
บริษัท -	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า -		แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด -	แห่ง	ตลาด	๑	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๘๕	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์ -	แห่ง
ซูเปอร์มาร์เก็ต -	แห่ง			

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๑๑ กลุ่ม

๑. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มจักรสาน บ้านนาใหญ่ หมู่ที่ ๒
๒. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเพาะเห็ดฟาง บ้านหนองจอก หมู่ที่ ๓
๓. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มยางพาราบ้านตาแหลว หมู่ที่ ๔
๔. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเย็บผ้าบ้านตาแหลว หมู่ที่ ๔
๕. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มกลองยาวประยุกต์ บ้านตาแหลว หมู่ที่ ๔
๖. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มพรหมเช็ดเต้า บ้านเม็ก หมู่ที่ ๕
๗. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มพรหมเช็ดเต้า บ้านหางเหย หมู่ที่ ๖
๘. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มศูนย์ข้าวชุมชน บ้านงูเหลือม หมู่ที่ ๗
๙. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มโรงสีชุมชน บ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ ๘
๑๐. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มตลาดนัดชุมชน บ้านงูเหลือม หมู่ที่ ๘
๑๑. วิสาหกิจชุมชน กลุ่มกลองยาวประยุกต์ บ้านตาแหลว หมู่ที่ ๑๔

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังค่าแรงในพื้นที่สูงเท่ากับระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรม ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐
 วัด ๑๑ แห่ง
 สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- สืบสานประเพณีบุญผะเหวด ประมาณเดือน มีนาคม ถึง เดือน เมษายน
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีบุญบั้งไฟ ประมาณเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน มิถุนายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน ตุลาคม ถึงเดือน พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๙ พูดภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากลำห้วยคุดเค้า ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา และบางส่วนใช้น้ำใต้ดินในการผลิตน้ำประปา แต่มีบางพื้นที่น้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ป่าไม้ ป่าไม้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นป่าเบญจพรรณ ในฤดูฝนสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนทั้งในตำบลและตำบลใกล้เคียงเป็นอย่างมาก โดยประชาชนสามารถเก็บเห็ดแล้วนำมาวางขายริมถนนบริเวณดงบ้านเม็ก

๙.๓ ภูเขา ในเขตเทศบาลไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร เพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อยไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะไม่ค่อยมีเนื่องจากประชาชนในพื้นที่มีการกำจัดขยะในครัวเรือน ทำให้ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับตำบล

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรม และการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดหรือคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบ

กว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจ็อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีความชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เจ็อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและ

การบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียว

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันนำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหารพลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเมือง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนาวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้าเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีความสุขที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของ

ชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกๆระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการ จัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบล หนาใหญ่ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการและการบริการ

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓

- ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมาเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของ

ผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดาเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ **อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก** เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD

(International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ **สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น**จากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ **สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน** ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภในกลุ่มีวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจเนอเรชัน Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเก็ของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้น

เล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้อ่อนกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำ

กิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ ในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความ ต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่ง น้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนา น้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานการณ์ที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่า

สถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และ ประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง** ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ **ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม** สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้งๆ ของโลก

๒.๔ **ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา**

๒.๔.๑ **ด้านธรรมาภิบาล**

(๑) **ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน** จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ชี้ว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งาน

จากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักกว้างตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙.๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๘๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๘๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียง

ร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดการบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถยกระดับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การ

เป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสรีจสมบูรณเกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตรรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด

การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจอำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดย การเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of

Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใส และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้น ทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสี่ยงโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลก

เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่น ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการ

ท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคต เพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาวะแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic

Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า

การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การ

พัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เพ้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

๑. แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

“เป็นจังหวัดที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม บนพื้นฐานแหล่งผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง เอื้อต่อการลงทุนภาคเอกชน และเป็นเมืองน่าเที่ยว น่าอยู่”

ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดร้อยเอ็ดในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับปี ๒๕๖๖ ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้ง การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนการประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา ศักยภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด โดยนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับปี ๒๕๖๖ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (ระยะ ๕ ปี)

ร้อยเอ็ดเมืองเกษตรอัจฉริยะ ท่องเที่ยวสร้างสรรค์ วัฒนธรรมสร้างมูลค่า สังคมพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. พันธกิจ

- ๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มุ่งสู่เมืองอัจฉริยะ
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรและข้าวหอมมะลิ เพื่อสร้างมูลค่า
- ๒.๓ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขัน ด้านการบริการ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน
- ๒.๔ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ หลุดพ้นความยากจน
- ๒.๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ
- ๒.๖ สร้างความมั่นคงภายในและส่งเสริมการให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ผลิตภัณฑมวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
- ประชาชนมีสุขภาพที่ดี หลุดพ้นความยากจน พึ่งตนเองได้

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

๑) ประเด็นการพัฒนา

พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรแบบอัจฉริยะ และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง

๒) วัตถุประสงค์

- เพื่อปรับโครงสร้างการผลิต ในพืชและสัตว์เศรษฐกิจ สู่ระบบเกษตรอัจฉริยะ และสร้าง ผลผลิตมูลค่าสูง
- เพื่อเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมภาคครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเข้มแข็งมีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้
- เพื่อลดการทำเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสม และปรับสู่การทำเกษตรทางเลือกที่มีมูลค่าสูง และเหมาะสม
- เพื่อเพิ่มรายได้ GPP ภาคเกษตรต่อสัดส่วน GPP จังหวัดให้สูงขึ้น

๓.) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- สัดส่วน GPP ภาคเกษตร ต่อ GPP จังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรเป้าหมายเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตร แบบ Smart Farm เพิ่มขึ้น ๒๐๐ แปลง/ฟาร์ม
- ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

๔) แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง และลดพื้นที่การทำเกษตรที่ไม่เหมาะสม ปรับสู่สินค้าชนิดใหม่ที่มีมูลค่าสูง เหมาะสมกับพื้นที่ และทิศทางของตลาด
- พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farm) และต่อยอดสู่เกษตรชีวภาพตามแนวคิด BCG Model
- เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ มุ่งสู่มาตรฐานเกษตร GAP อินทรีย์ และ G ให้อุดมสมบูรณ์ โดยนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้
- พัฒนาระบบนิเวศน์ปัจจัยการผลิต ทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร - ระบบฐานข้อมูลภาคเกษตรและน้ำ (Big data) ของจังหวัด เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรแบบแม่นยำ
- พัฒนาและส่งเสริมทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษข้าวหอมมะลิมูลค่าสูง อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารของภูมิภาค

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

๑) ประเด็นการพัฒนา

เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้อุตสาหกรรมครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน SMEs อุตสาหกรรมแปรรูป มีขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น
๒. เพื่อยกระดับการบริการและการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมให้มีมาตรฐาน เป็นที่รู้จักและดึงดูดนักท่องเที่ยว นำมาสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของจังหวัด
๓. เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ ทั้งระบบของ จังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับระบบราง อุตสาหกรรมอากาศยาน เชื่อมภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว
๔. เพื่อเพิ่มอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้เป็นไปในอัตราเดียวกับ การขยายตัวของภูมิภาค และของประเทศ

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมนอกภาคการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๓. มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน และ SMEs ให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวการค้าและการลงทุน
๓. ส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ แหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งยกระดับวัฒนธรรมพื้นถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชนให้เติบโตยิ่งขึ้น
๕. พัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายทั้งออนไลน์และออฟไลน์เพื่อรองรับระบบ เศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

๑) ประเด็นการพัฒนา

พัฒนาคนทุกช่วงวัยและระบบนิเวศสนับสนุน (Ecosystem) เพื่อลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้คนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย
๒. เพื่อส่งเสริมและยกระดับอาชีพและรายได้ภาคครัวเรือนให้สูงขึ้น
๓. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีอาชีพมั่นคง สุขภาพดี
๔. เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานให้มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์
๕. เพื่อสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. คนยากจนตาม TPMAP ของจังหวัดลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๒. ความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ของคนในจังหวัดร้อยเอ็ดลดลง ๐.๐๒
๓. อัตราผู้ป่วยและตายด้วยโรคมะเร็งท่อน้ำดีลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๔. ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
๕. คุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภทเพิ่มขึ้นสูงกว่าค่ากลางของระดับประเทศภายในปี

พ.ศ. ๒๕๗๐

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย โดยเฉพาะคนจนตาม TPMAP เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ด้วยแนวคิดโมเดล Smart tambon ให้เกิดการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบตรงจุด และยั่งยืน
๒. พัฒนาทักษะและยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้มีความพร้อมต่อการปรับโครงสร้างการผลิต และสอดคล้องกับทิศทางการตลาดแรงงาน ให้มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาระบบป้องกันและควบคุมโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี เพื่อลดอัตราผู้ป่วยและตาย
๔. ยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ และจิตสำนึกให้เท่าเทียม ทัวถึง ตามความเหมาะสมทุกช่วงวัย เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนให้มีทักษะที่เหมาะสมสอดคล้องกับโลกยุคศตวรรษที่ ๒ และสามารถแข่งขันได้
๕. สร้างสังคมคุณธรรมตามหลักร้อยเอ็ดเมืองคนดีวิถีพุทธ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔

๑) ประเด็นการพัฒนา

เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ของสภาพภูมิอากาศ และระบบเศรษฐกิจแบบ BCG อย่างยั่งยืน

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ให้มีความยั่งยืน และมีสมดุล
๒. เพื่อฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๓. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการสร้างโอกาสให้กับประชาชนทุกภาคส่วนเข้าถึงทรัพยากรน้ำได้อย่างเหมาะสม ป้องกันการเกิดอุทกภัยและภัยแล้งอย่างยั่งยืน

๔. เพื่อให้ขยะมูลฝอยของจังหวัดร้อยเอ็ดทั้งระบบได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการ เป็นจังหวัดสะอาด

๕. เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๒. ประชาชนมีน้ำอุปโภคและบริโภคที่เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ ร้อยละ ๑๐๐

๓. สัดส่วนของปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ร้อยละ ๗๕

๔. ได้รับการประกาศให้เป็นจังหวัดสะอาดภายในปี ๒๕๗๐

๕. พื้นที่ความเสียหายอุทกภัยและภัยแล้งลดลง ร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดร้อยเอ็ดให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๒. บริหารจัดการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี การนำยุทธศาสตร์ BCG

Model มาใช้เป็นหลักในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

๓. เพิ่มสมรรถนะและประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำ ในพื้นที่แล้งและท่วมซ้ำซาก

๔. บริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เพื่อมุ่งสู่ การเป็นจังหวัดสะอาด

๕. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าทางการผลิตภาคเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕

๑) ประเด็นการพัฒนา

เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒. เพื่อให้ภาครัฐเกิดการพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ

๓. เพื่อให้มีระบบฐานข้อมูลภาครัฐ (Big Data) แบบบูรณาการ เพื่อการอำนวยความสะดวกต่อการบริการและแก้ไขปัญหาให้ประชาชน และมีสมรรถนะสูง

๔. เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในคดี ๔ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จังหวัดร้อยเอ็ดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านการประเมินและมีค่าคะแนน ITA ระดับประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐
๒. จังหวัดมีการพัฒนาระบบราชการ 4.0 (PMQA 4.0) ให้อยู่ในระดับก้าวหน้า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๓. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๔ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ ๘๕
๔. จำนวนหมู่บ้านสีขาวปลอดยาเสพติดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๙๕
๕. เรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ได้รับการดำเนินการแก้ไขไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๘

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสร้างความปรองดอง สมานฉันท์
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและปัญหา ยาเสพติด และ ปัญหาสาธารณสุข
๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการ หน่วยงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บริหารราชการ ภายใต้หลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ระบบราชการ อัจฉริยะ (Smart Governance) และจังหวัดดิจิทัลเต็มรูปแบบ
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้บริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ประเด็นการพัฒนากองการบริการส่วนตำบลใหญ่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

๑) ประเด็นการพัฒนา

เสริมสร้างขีดความสามารถแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้วิสาหกิจชุมชน SMEs มีขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเกิดการลงทุนเพิ่ม
๒. เพื่อยกระดับการบริการและการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมให้มีมาตรฐานเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว สร้างเศรษฐกิจในตำบล
๓. เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ ทั้งระบบของ ตำบลเชื่อมโยงทางหลวงท้องถิ่น และเพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยวใน ตำบล

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕
๒. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจนอกภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗๕

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมภาคครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน SMEs ให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจใหม่
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวการค้าและการลงทุน
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในตำบลให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งยกระดับวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้โตยิ่งขึ้น
๕. พัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายทั้งออนไลน์และออฟไลน์เพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

๑) ประเด็นการพัฒนา

ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อลดปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้คนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็นคนดี มีความรู้สามารถเรียนรู้ได้ทุกช่วงวัย
๒. เพื่อส่งเสริมให้มีรายได้ภาคครัวเรือนที่สูงขึ้น
๓. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความมั่นคง และมีสุขภาพดี
๔. เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่กับท้องถิ่นสืบไป

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. คนยากจนในตำบลลดน้อยลง ร้อยละ ๑๕ ต่อปี
๒. อัตราการป่วยด้วยโรคมะเร็งลดน้อยลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับอยู่ในระดับปานกลางภายในปี ๒๕๗๐
๔. เด็ก เยาวชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๐

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. ยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ และจิตสำนึกให้เท่าเทียม ทัวถึง ตามความเหมาะสมทุกช่วงวัย เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑
๔. สร้างสังคมคุณธรรมตามหลักคนดีวิถีพุทธ
๕. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่กับท้องถิ่นสืบไป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

๑) ประเด็นการพัฒนา

เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ของสภาพภูมิอากาศ

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ให้มีความยั่งยืน และมีสมดุล
๒. เพื่อฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
๓. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการสร้างโอกาสให้กับประชาชนทุกภาคส่วนเข้าถึงทรัพยากรน้ำได้อย่างเหมาะสม ป้องกันการเกิดอุทกภัยและภัยแล้งอย่างยั่งยืน
๔. เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นตำบลสะอาด

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๒ ต่อปี
๒. ประชาชนมีน้ำอุปโภคและบริโภคที่เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ ร้อยละ ๑๐๐
๓. สัดส่วนของปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ร้อยละ ๕
๔. ได้รับการประกาศให้เป็นตำบลสะอาดภายในปี ๒๕๗๐
๕. พื้นที่ความเสียหายอุทกภัยและภัยแล้งลดลง ร้อยละ ๗๕ ต่อปี

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ของของตำบลให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
๒. บริหารจัดการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เพิ่มสมรรถนะและประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำ ในพื้นที่แล้งและท่วมซ้ำซาก
๔. บริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เพื่อมุ่งสู่ การเป็นตำบลสะอาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔

๑) ประเด็นการพัฒนา

ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
๒. เพื่อให้ภาครัฐเกิดการพัฒนาศูการจัดการดิจิทัลเต็มรูปแบบ
๓. เพื่อการอำนวยความสะดวกต่อการบริการและแก้ไขปัญหาให้ประชาชน และมีสมรรถนะสูง
๔. เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านการประเมินและมีค่าคะแนน ITA ร้อยละ ๙๐
๒. ปัญหาอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๗๐
๓. จำนวนหมู่บ้านสีขาวปลอดยาเสพติดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗๕
๔. เรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ได้รับการดำเนินการแก้ไขไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสร้างความปรองดอง
สมานฉันท์
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและปัญหา ยาเสพติด และปัญหา สา
ธารณภัย
๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้การบริหารราชการภายใต้หลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ระบบราชการ อัจฉริยะ
(Smart Governance) เต็มรูปแบบ
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้บริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕

๑) ประเด็นการพัฒนา

พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรให้เป็นที่ต้องการของตลาด

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อปรับปรุงสินค้าเกษตร สัตว์เศรษฐกิจให้มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมภาคครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้อง ให้มี
ความเข้มแข็งมีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้
๔. เพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือนให้สูงขึ้น
๕. เพื่อให้มีแหล่งน้ำทำการเกษตรและลดปัญหาภัยแล้งอย่างเป็นรูปธรรม

๓.) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการขายสินค้าเกษตร สัตว์เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐
๒. สินค้าเกษตรเป็นที่ต้องการของตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๐
๓. พัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสู่เกษตรกรมูลค่าสูง และปรับปรุงพื้นที่การทำเกษตรให้มีความ
เหมาะสม
๒. พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับสู่การทำเกษตร
สมัยใหม่ (Smart Farm)

๓. เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ให้ครอบคลุม โดยนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมและทั่วถึง
๕. พัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิเพื่อลดต้นทุนการผลิต และผลผลิตที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

๑) ประเด็นการพัฒนา

พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรให้เป็นที่ต้องการของตลาด

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อปรับปรุงสินค้าเกษตร สัตว์เศรษฐกิจให้มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมภาคครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเข้มแข็งมีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้
๔. เพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือนให้สูงขึ้น
๕. เพื่อให้มีแหล่งน้ำทำการเกษตรและลดปัญหาภัยแล้งอย่างเป็นรูปธรรม

๓.) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการขายสินค้าเกษตร สัตว์เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐
๒. สินค้าเกษตรเป็นที่ต้องการของตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๐
๓. พัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐

๔) แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสู่เกษตรกรมูลค่าสูง และปรับปรุงพื้นที่การทำเกษตรให้มีความเหมาะสม
๒. พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farm)
๓. เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ให้ครอบคลุม โดยนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมและทั่วถึง
๕. พัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิเพื่อลดต้นทุนการผลิต และผลผลิตที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

๑. วิสัยทัศน์

“โครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะเด่น เน้นการศึกษา กีฬา ประเพณี สุขภาวะดี
ถ้วนหน้า นำพาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒. พันธกิจ

- ๒.๑ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ การผังเมืองรวมและสาธารณูปโภคพื้นฐานให้กับประชาชน
- ๒.๒ ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการศึกษา
- ๒.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- ๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดทั้งในระดับชุมชนและในภาพรวมของจังหวัด
- ๒.๕ ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- ๒.๖ ส่งเสริมการสร้างงาน การประกอบอาชีพของประชาชนและการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๒.๗ ส่งเสริมการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน การพัฒนาและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๘ พัฒนาคูณภาพชีวิตประชาชนให้มีพละนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสภาพแวดล้อมที่ดีห่างไกลยาเสพติด
- ๒.๙ เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนและแนวทางตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนางานด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการในเขตจังหวัด
- ๓.๒ ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง ได้รับโอกาสการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๓.๓ จังหวัดร้อยเอ็ดมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีสภาพแวดล้อมที่ดี
- ๓.๔ พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้ให้กับชุมชนและจังหวัด
- ๓.๕ สืบสานประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงาม และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
- ๓.๖ ประชาชนมีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ มีการพัฒนาศักยภาพแรงงาน และพร้อมสำหรับการแข่งขันเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๓.๗ พัฒนาคูณภาพชีวิตให้กับประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
- ๓.๘ ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ห่างไกลยาเสพติด มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๓.๙ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดภายใต้หลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

๔. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษา สาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน
- ๒) จัดให้มีและบำรุงรักษา อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกลในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๓) พัฒนาโครงข่าย การคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการวางผังเมือง

๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เสริมสร้างสุขภาวะประชาชนให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและจิตใจ
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๓) เสริมสร้างมาตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและภัยจากธรรมชาติ
- ๔) สนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๖) ส่งเสริม พัฒนาและเพิ่มบทบาทกลุ่มองค์กรภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมอาชีพ การสร้างงาน การสร้างรายได้
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการพัฒนาคุณภาพและการตลาดข้าวหอมมะลิร้อยเอ็ด
- ๓) จัดให้มีการบำรุงรักษาแลพัฒนาแหล่งน้ำ การชลประทานเพื่อการเกษตรกรรมและการประกอบอาชีพของประชาชน
- ๔) ส่งเสริมให้มีระบบการผลิตเกษตรปลอดภัยอินทรีย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการผลิตผลทางการเกษตร ผลิตดของกลุ่มอาชีพอื่น ๆ การใช้ปุ๋ยชีวภาพและลดต้นทุนการผลิต
- ๕) สนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัด และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- ๖) สนับสนุนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการประกอบอาชีพการดำเนินชีวิต
- ๗) ส่งเสริมการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบำรุงรักษาป่าและน้ำ
- ๒) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ การบริหารจัดการและการรักษาสุขภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- ๓) เสริมสร้างความตระหนักและห่วงหาพันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย

๔.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการสืบสาน ศาสนา ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ควบคู่คุณธรรมให้กับเยาวชน นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ

การศึกษาตามอัธยาศัยและการพัฒนาห้องสมุด

๔) สนับสนุนการดำเนินงานโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด โรงเรียนกีฬาท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด โรงเรียนกีฬาองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด และการกีฬาจังหวัด

๔.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดให้มีและพัฒนาสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงานและพัฒนาท้องถิ่น
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและองค์กร เพื่อเพิ่มเติมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- ๓) ส่งเสริมการปฏิบัติงานตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและให้ความรู้เกี่ยวกับการปกครองตามระบอบ

ประชาธิปไตย

๕) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ บทบาทอำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๖) ส่งเสริมการบูรณาการพัฒนาจัดหัวตร่วมกัน ทั้งระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“การคมนาคมก้าวหน้า การศึกษาก้าวไกล ใส่ใจสุขภาพประชาชน
บนหลักการบริหารจัดการ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย ๖ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- ๓) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมที่เข้มแข็ง
- ๔) ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๖) ด้านการบริหารจัดการและการบริการสาธารณะ

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนผู้ใช้นั้นได้รับความสะดวกและปลอดภัย
- ๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม
- ๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้สามารถพึ่งพาตนเองได้
- ๔) มลภาวะสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้เป็นตำบลที่น่าอยู่
- ๕) การบริหารจัดการที่ดีทุกภาคส่วนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๖) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การสังคมสงเคราะห์

๒.๔ ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑) ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนลดลง (ร้อยละ ๙๐)
- ๒) มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐/ปี)
- ๓) เด็ก เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ได้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น (ร้อยละ ๒๐/ปี)
- ๔) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น (ร้อยละ ๑๐/ปี)
- ๕) มูลค่าการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
- ๖) เด็ก เยาวชนและประชาชนได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
- ๗) คราวเรือนมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.ลดลง (ร้อยละ ๙๐)
- ๘) การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง (ร้อยละ ๖๐)
- ๙) พื้นที่ป่าได้รับการฟื้นฟูและการปลูกป่าเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒๐)
- ๑๐) พื้นที่ทางการเกษตรถูกน้ำท่วมลดลง (ร้อยละ ๒๐)
- ๑๑) ประชาชนมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓๐)
- ๑๒) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
- ๑๓) พัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิให้ได้มาตรฐาน เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๑๐/ปี)

๒.๕ กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๓) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด
- ๔) ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนabethาของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนabethาและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกกระดับ
- ๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- ๗) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง
- ๘) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

๑๐) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๒) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๖ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒) ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๓) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมที่เข้มแข็ง

๔) ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๖) ด้านการบริหารจัดการและการบริการสาธารณะ

๒.๗ แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานสร้างความเข้มแข็ง

๗) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

๘) แผนงานการพาณิชย์

๙) แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- เป็นองค์กรที่มีรูปแบบโครงสร้างอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
- ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของชุมชน
- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔,๒๑๕ เชื่อมระหว่าง อำเภอสุวรรณภูมิ ไปจังหวัดร้อยเอ็ด
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีตลาดชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ แห่ง
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และมันสำปะหลัง ยางพารา เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๕ โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สังกัดกรมการศาสนาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่มีน้อย
- ปัญหาด้านมลพิษไม่มีในพื้นที่
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- องค์การบริหารส่วนตำบล มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาคความ
- มีประเพณีแห่งช้างที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็นที่ยึดถืออย่างแพร่หลาย
- มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัททีโอที แคทเทเลคอม และมีสัญญาณโทรศัพท์ไร้สายของ ของเอกชนหลายบริษัท
- มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การออมเงินสัจจะ ธนาคารข้าว ฯลฯ
- มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขุมูลฐานชุมชน

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ➔ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปทำงานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ➔ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้
- ➔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ➔ พื้นที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ข้าวของราคาแพง เพราะต้องนำมาจากแหล่งอื่นหรือในเมืองใหญ่ จึงมีการบวกราคาค่าขนส่งเข้าไปอีก เช่น น้ำมัน เสื้อผ้า นุ่งห่ม ฯลฯ
- ➔ ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ
- ➔ ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูกาล
- ➔ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
- ➔ ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
- ➔ ที่ดินมีราคาสูงถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- ☞ จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- ☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูประบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- ☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๔) อุปสรรค (T : Threat)

- ⊗ มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ข้างเคียง
- ⊗ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

☒ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน

☒ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

☒ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

☒ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

☒ ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เช่น ประชุมประชาคมท้องถิ่น ฯลฯ

๕) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยเทศบาลได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) **มีเส้นทางคมนาคม** ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๕ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐค่อนข้างที่จำกัด

๒) **การขยายเขตไฟฟ้า** ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน คิดเป็น ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากมีปัญหาการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในบางหมู่บ้านมากเกินไป ทำให้มีสัดส่วนการใช้ไฟฟ้าเกินโควตาไฟฟ้าสาธารณะ ทำให้ต้องเสียค่าไฟฟ้าในส่วนที่เกินให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอสุวรรณภูมิ

๓) **การประปา** องค์การบริหารส่วนตำบลมีกิจการประปาเป็นของตนเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุม ๓๑๗ หลังคาเรือน และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของเทศบาลยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหา น้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๗๐ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปีร้อยละ ๗๕ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่มีน้ำท่วมเป็นประจำ มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อย การขยายตัวของประชากรอยู่ในระดับปานกลาง อัตราการเกิดน้อยและในอนาคตจะทำให้เกิดอัตราผู้สูงอายุมาก และเป็นปัญหาต่อการพัฒนา

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

➤ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุขโรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิดถึง ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน

➤ ด้านการศึกษา

ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในหับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

➤ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

ประชาชนมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาคือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนพยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคต้านส์ งานประเพณี เป็นต้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	ในเขตพื้นที่ตำบลนาใหญ่	ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	ไฟฟ้า	ทางและที่สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะจะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	เส้นทางคมนาคม	เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และ แนวโน้ม อนาคต
๒. ด้าน การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	๑) การศึกษาต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด	เด็กนักเรียน	เด็กนักเรียน ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กและ นักเรียนใน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การ ปฐมศึกษา	เด็กนักเรียนมี ความรู้และใน อนาคตเป็น บุคลากรที่มี คุณภาพในการ พัฒนาประเทศ
	๒) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และทมิปัญหาท้องถิ่นถูกลืมนำไปมาก	ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และทมิปัญหา ท้องถิ่น ถูกลืมนำ ไปมาก	ประชาชนใน เขตเทศบาล	ยกย่อง เชิดชูคน ดีหรือปราชญ์ ชาวบ้านในโอกาส ต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ ถูกลืมและคงอยู่ สืบไป

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และ แนวโน้ม อนาคต
๓. ด้านการ ส่งเสริม คุณภาพชีวิต และการสร้าง สังคมที่ เข้มแข็ง	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรค ระบาด โรคติดต่อ	ด้านสาธารณสุข	ในเขตองค์การ บริหารส่วน ตำบล	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรค
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง แนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความ ดัน	ด้านสาธารณสุข	- ประชาชน กลุ่มเสี่ยงและ ผู้ป่วย	ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ลดน้อยลง
	๓) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการ ดำเนินงาน	การวางแผน	ประชาชนใน เขตเทศบาล	ประชาชน สามารถวาง แผนการ ดำเนินงานได้เอง
	๔) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการ และประกอบอาชีพ	การลงทุน	ประชาชนใน เขตองค์การ บริหารส่วน ตำบล	มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการ และประกอบ อาชีพ
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลน การจ้างงาน	การพาณิชย์กรรม	ผู้ประกอบการ อาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการ จ้างงานมากขึ้น
๔. ด้านการ บริหารจัดการ และการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธร มชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเป็น น้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ในการ การเกษตรและอุปโภค-บริโภคได้	ดินและน้ำใต้ดิน	พื้นที่ในเขต ตำบลนาใหญ่	- ปัญหาเรื่องดิน เค็มลดลง จัดหา แหล่งน้ำจาก แหล่งอื่นเพิ่มมา ขึ้น
	๒) เป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม ป่าไม้ถูก ทำลาย	สิ่งแวดล้อม	พื้นที่ในเขต ตำบลนาใหญ่	ป่าชุมชนในพื้นที่ ตำบลนาใหญ่ ได้รับการปลูก เพิ่ม

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และ แนวโน้ม อนาคต
๕. ด้านการ สร้างความ ปลอดภัยใน ชีวิตและ ทรัพย์สิน ให้กับ ประชาชน	๑) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สิน ของประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	ประชาชนและ ส่วนราชการ	มีการป้องกันและ รักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชนละส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจร ปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุม และระงับเหตุทะเลาะ วิวาท

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น
ไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	องค์การ บริหาร ส่วนตำบล นาใหญ่
๒	ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด	
			แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สำนักปลัด	
๓	ด้านการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและสร้างสังคมที่ เข้มแข็ง	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด	
			แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	กอง สวัสดิการฯ	
๔	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
๕	ด้านการรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการรักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัด	
๖	ด้านการบริหารจัดการ และการบริการ	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการพาณิชย์	กองคลัง	
		บริการทั่วไป	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
4.1 แผนงานการเกษตร	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000
รวม	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000	5	8,573,000
5) ยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน												
5.1 แผนงานการรักษาความสงบภายใน												
รวม												
6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการบริการ												
6.1 แผนงานบริหารทั่วไป	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000
รวม	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000	1	1,000,000
รวมทั้งสิ้น	69	366,119,600	69	360,019,600	69	366,119,600	69	360,019,600	69	360,019,600	69	360,019,600

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบ ผ.๐๒

**รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด**

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมที่เข้มแข็ง

1.1 แผนงานสังคมสงเคราะห์

1.1.1 กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรให้เป็นที่ต้องการของตลาด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	การอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโค - กระบือ ตำบลนาใหญ่	เพื่ออบรมให้ความรู้ผู้เลี้ยงโค - กระบือ ในพื้นที่ตำบลนาใหญ่ และมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการลดต้นทุน เพื่อปรุงสายพันธุ์	ประชาชนที่สนใจอบรม หมู่บ้านละ 4 คน 15 หมู่บ้าน จำนวน 60 คน	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ประชาชนที่เข้าอบรมได้มีความรู้ในการเลี้ยงโคและกระบือ	ร้อยละ 90 ของประชาชนที่เข้าอบรมมีความรู้และความเข้าใจในการเลี้ยงโคกระบือเพิ่มขึ้น	กองสวัสดิการฯ
2	การอบรมอาชีพพื้นฐาน (ไถ่ดำ)	เพื่อให้ความรู้ผู้สนใจไถ่พื้นบ้าน (ไถ่ดำ) เป็นอาชีพเสริมหลังทำนา และเพิ่มรายได้จากผลผลิตการเลี้ยงไก่	ประชาชนที่สนใจอบรม หมู่บ้านละ 4 คน 15 หมู่บ้าน จำนวน 60 คน	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ประชาชนที่เข้าอบรมได้มีความรู้ในการเลี้ยงไก่ดำ	ร้อยละ 90 ของประชาชนที่เข้าอบรมมีความรู้และความเข้าใจในการเลี้ยงไก่ดำ	กองสวัสดิการฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
3	การอบรมเลี้ยงหอยเชอริ (สีทอง)	เพื่อให้ความรู้แก่ผู้สนใจ เลี้ยงหอยเชอริเป็นอาชีพ	ประชาชนที่สนใจอบรม หมู่บ้านละ 4 คน 15 หมู่บ้าน จำนวน 60 คน	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ประชาชนที่เข้า อบรมได้มีความรู้ เพิ่มขึ้นในการเลี้ยง หอยเชอริ	ร้อยละ 90 ของ ประชาชนที่เข้า อบรมมีความรู้ และความเข้าใจ ในการเลี้ยงหอย เชอริ	กอง สวัสดิการฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิตและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

3.1.1 กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนเพิ่มทรัพย์สินบ้านน้อย ทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-020	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 4,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 ม.หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 20,000 ตร.ม. พิกัด N;E เริ่มต้น 15.714645°,103.761164° สิ้นสุด 15.711437°,103.745277°	16,579,100	16,579,100	16,579,100	16,579,100	16,579,100	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
2	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนเพิ่มทรัพย์สินบ้านน้อย ทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-020	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนน คสล.ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 3,400 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 17,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น15.715007°,103.757036° สิ้นสุด 15.711437°,103.745277°	9,275,000	9,275,000	9,275,000	9,275,000	9,275,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
3	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนร่วมใจพัฒนา บ้านน่าน้อย ทางหลวง ท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-021	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 5,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ ผิวจราจร/ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 25,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.716731°,103.760392° สิ้นสุด 15.711570°,103.739795°	20,515,800	20,515,800	20,515,800	20,515,800	20,515,800	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
4	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนร่วมใจพัฒนา บ้านน่าน้อย ทางหลวง ท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-021	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 4,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 20,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.715987°,103.756750° สิ้นสุด 15.711570°,103.739795°	10,911,000	10,911,000	10,911,000	10,911,000	10,911,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
5	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนค้อมกลางพัฒนาสามัคคีบ้านน้อยทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-022	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,500 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 7,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.718136°,103.757104° สิ้นสุด 15.707196°,103.761512°	6,646,700	6,646,700	6,646,700	6,646,700	6,646,700	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
6	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนสายบุญร่วมพัฒนาวัดป่าบ้านหนองจอกทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-023	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 ม.ยาว 2,000 ม. หนาเฉลี่ย 0.05 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 10,000 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.725025°,103.763128° สิ้นสุด 15.715806°,103.777858°	8,511,300	8,511,300	8,511,300	8,511,300	8,511,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
7	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนสายบุญร่วมพัฒนาวัดป่าบ้านหนองจอกทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-023	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,580 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 7,900 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.722975°,103.766424° สิ้นสุด 15.715806°,103.777858°	4,311,000	4,311,000	4,311,000	4,311,000	4,311,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
8	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนสายได้บ้านหนองจอกทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-024	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 10,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.729323°,103.764433° สิ้นสุด 15.727401°,103.756487°	8,511,300	8,511,300	8,511,300	8,511,300	8,511,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
9	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนสายใต้ บ้านหนองจอก ทางหลวงท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-024	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,480 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 7,400 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.729822°,103.763077° สิ้นสุด 15.727401°,103.756487°	4,039,000	4,039,000	4,039,000	4,039,000	4,039,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
10	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนพัฒนาประชา ร่วมใจ บ้านหนองจอก ทางหลวงท้องถิ่น รหัสรอ.ถ.102-025	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 ม.ยาว 3,000 ม. หนาเฉลี่ย 0.05 ม.หรือพื้นที่ผิวจราจร /ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 15,000 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.729290°,103.764513° สิ้นสุด 15.723909°,103.782617°	12,566,300	12,566,300	12,566,300	12,566,300	12,566,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
11	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนพัฒนาประชา ร่วมใจ บ้านหนองจอก ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-025	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,200 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 6,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.729290°,103.764513° สิ้นสุด 15.723909°,103.782617°	3,275,000	3,275,000	3,275,000	3,275,000	3,275,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
12	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนประชาร่วมใจ บ้านเม็ก ทางหลวง ท้องถิ่นรหัส ร.ถ.102-026	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 6.00 ม.ยาว 3,000 ม. หนาเฉลี่ย 0.05 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจร /ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 18,000 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.687289°,103.767492° สิ้นสุด 15.689375°,103.778590°	13,558,600	13,558,600	13,558,600	13,558,600	13,558,600	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
13	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนประชาร่วมใจ บ้านเม็ก ทางหลวง ท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-026	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนน คสล.ผิวจราจรกว้าง 6.00 ม. ยาว 2,750 ม. หนาเฉลี่ย 0.15 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 16,500 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.687289°,103.767492° สิ้นสุด 15.688121°,103.776679°	8,970,000	8,970,000	8,970,000	8,970,000	8,970,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
14	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนกันเกรา บ้านทางเหยทางหลวง ท้องถิ่นรหัส รอ.ถ.102-027	เพื่อให้การคมนาคม เป็นไปด้วยความ สะดวก	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,300 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทางไม่น้อยกว่า 11,500 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.685297°,103.772682° สิ้นสุด 15.678060°,103.780504°	9,697,600	9,697,600	9,697,600	9,697,600	9,697,600	ถนนที่ปรับปรุง ไปตามมาตรฐาน ที่ อบต.กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
15	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนกันเกรา บ้านทางแยกทางหลวง ท้องถื่นรหัส ร.อ.ถ.102-027	เพื่อให้การคมนาคม เป็นไปด้วยความ สะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,400 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 7,000 ตร.ม พิกัด N,E เริ่มต้น 15.682786°,103.774800° สิ้นสุด 15.678060°,103.780504°	3,820,000	3,820,000	3,820,000	3,820,000	3,820,000	ถนนที่ปรับปรุง ไปตามมาตรฐาน ที่ อบต.กำหนด	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
16	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนแวนสว่าง บ้านทางแยก ทางหลวงท้องถื่น รหัสร.อ.ถ.102-028	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,320 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 6,600 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.682855°,103.771417° สิ้นสุด 15.683664°,103.768413°	6,528,300	6,528,300	6,528,300	6,528,300	6,528,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
17	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนราชพฤกษ์ บ้านทางเขย ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-029	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,600 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 8,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.676579°,103.77938° สิ้นสุด 15.672497°,103.776612°	6,865,200	6,865,200	6,865,200	6,865,200	6,865,200	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
18	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนราชพฤกษ์ บ้านทางเขย ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-029	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,480 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 7,400 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.676579°,103.77938° สิ้นสุด 15.672497°,103.776612°	4,039,000	4,039,000	4,039,000	4,039,000	4,039,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
19	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนอรุณร่วมใจพัฒนาบ้านทางเหย หมู่ที่ 6 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-030	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 3,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 15,000 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.685125°,103.767811° สิ้นสุด 15.677904°,103.676302°	12,566,300	12,566,300	12,566,300	12,566,300	12,566,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
20	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนอรุณร่วมใจพัฒนาบ้านทางเหย หมู่ที่ 6 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-030	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,500 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 12,500 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.685125°,103.767811° สิ้นสุด 15.679889°,103.767109°	6,820,000	6,820,000	6,820,000	6,820,000	6,820,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
21	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนรวมมิตรชุมชนบ้านงูเหือง หมู่ที่ 7 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-031	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,500 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 12,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.677982°,103.759414° สิ้นสุด 15.679820°,103.744579°	10,504,300	10,504,300	10,504,300	10,504,300	10,504,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
22	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนรุ่งอรุณ บ้านงูเหือง หมู่ที่ 7 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-032	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 3,700 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 18,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.677115°,103.758182° สิ้นสุด 15.671054°,103.474068°	15,211,000	15,211,000	15,211,000	15,211,000	15,211,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
23	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนรุ่งอรุณ บ้านงูเหือง หมู่ที่ 7 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-032	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ก่อสร้างเสริมขยายไหล่ทางพร้อมลงลูกรัง และก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านงูเหือง หมู่ที่ 7 ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,800 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 9,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.672640°,103.751275° สิ้นสุด 15.671054°,103.474068°	5,487,000	5,487,000	5,487,000	5,487,000	5,487,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
24	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนร่วมใจชุมชน บ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ 8 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.ถ.102-033	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 3,200 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 16,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.691915°,103.746518° สิ้นสุด 15.690163°,103.741903°	13,375,100	13,375,100	13,375,100	13,375,100	13,375,100	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
25	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนร่วมใจชุมชนบ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ 8 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสรอ.ถ.102-033	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,300 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 6,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.692668°,103.741888° สิ้นสุด 15.690163°,103.741903°	3,548,000	3,548,000	3,548,000	3,548,000	3,548,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
26	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนร่วมใจการเกษตรบ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ 8 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสรอ.ถ.102-034	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,800 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 14,000 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.694345°,103.474477° สิ้นสุด 15.703641°,103.731791°	11,754,300	11,754,300	11,754,300	11,754,300	11,754,300	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
27	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนร่วมใจการเกษตร บ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ 8 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-034	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่ น้อยกว่า 10,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.694940°,103.743670° สิ้นสุด 15.703641°,103.731791°	5,457,000	5,457,000	5,457,000	5,457,000	5,457,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
28	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนลูขุ่ย บ้านโพนยานาง หมู่ที่ 9 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-035	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 ม. ยาว 4,500 ม. หนาเฉลี่ย 0.05 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจร /ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 22,500 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.690633°,103.728574° สิ้นสุด 15.699645°,103.712298°	18,385,000	18,385,000	18,385,000	18,385,000	18,385,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
29	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนลูขุ่ย บ้านโพนยานาง หมู่ที่ 9 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-035	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนดินและลูกรัง บดอัดแน่น ผิวจราจรกว้าง 6.00 เมตร ยาว 2,700 ม. หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า 16,200 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.696917°,103.716547° สิ้นสุด 15.699645°,103.712298°	2,761,000	2,761,000	2,761,000	2,761,000	2,761,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
30	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนลูขุ่ย บ้านโพนยานาง หมู่ที่ 9 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-035	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนน คสล. ผิวจราจรกว้าง 5.00 ม. ยาว 1,500 ม. หนาเฉลี่ย 0.15 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 7,500 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.699531°,103.712535° สิ้นสุด 15.699645°,103.712298°	4,093,000	4,093,000	4,093,000	4,093,000	4,093,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
31	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนเบ็กฟ้า บ้านโพนยานาง หมู่ที่ 9 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-036	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,700 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 8,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.693128°,103.717926° สิ้นสุด 15.688999°,103.708055°	7,244,500	7,244,500	7,244,500	7,244,500	7,244,500	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
32	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนเบ็กฟ้าบ้านโพยนาาง หมู่ที่ 9 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-036	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 1,700 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 8,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.693128°,103.717926° สิ้นสุด 15.688999°,103.708055°	4,639,000	4,639,000	4,639,000	4,639,000	4,639,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
33	โครงการซ่อมสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนพัฒนาประชา ร่วมใจบ้านป่าม่วง ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-037	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 4,500 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 22,500 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.682100°,103.744719° สิ้นสุด 15.687549°,103.733341°	18,385,000	18,385,000	18,385,000	18,385,000	18,385,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
34	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนพัฒนาประชา ร่วมใจบ้านป่าม่วง ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-037	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 10,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.681655°,103.742425° สิ้นสุด 15.687549°,103.733341°	5,457,000	5,457,000	5,457,000	5,457,000	5,457,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
35	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนทุ่งเศรษฐกิจ บ้านป่ายางชุม หมู่ที่ 12 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-038	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 4,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.05 เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร/ไหล่ทาง ไม่น้อยกว่า 20,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.679145°,103.751344° สิ้นสุด 15.674380°,103.738724°	16,579,100	16,579,100	16,579,100	16,579,100	16,579,100	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง
36	โครงการซ่อมสร้าง /ปรับปรุง/ซ่อมแซม ถนนทุ่งเศรษฐกิจ บ้านป่ายางชุม หมู่ที่ 12 ทางหลวงท้องถิ่น รหัสร.อ.ถ.102-038	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ถนน คสล.ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ยาว 2,000 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 ม. หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 10,000 ตร.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.675592°,103.744247° สิ้นสุด 15.674380°,103.738724°	5,457,000	5,457,000	5,457,000	5,457,000	5,457,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช ผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
37	โครงการก่อสร้าง รางระบายน้ำ คอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ 5 บ้านเม็ก	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	ผิวจราจรกว้าง 0.40 เมตร ยาว 148 เมตร บ่อพัก คสล.ขนาด 0.80 เมตร	369,000	369,000	369,000	369,000	369,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง
38	โครงการก่อสร้าง ถนนดินพร้อมลงลูกรัง บ้านงูเห่ล้อม หมู่ที่ 7	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากที่นางจรัชยา บำเรอ ถึงที่ นายอุทัย ศุภรัมย์ ผิวจราจรกว้าง 6.00 เมตร สูงเฉลี่ย 0.80 เมตร ระยะทาง 1,000 เมตร หรือรวมปริมาณดินถมไม่น้อยกว่า 4,800 ลบ.ม. พร้อมลงลูกรังผิวจราจร ขนาดกว้าง 6 เมตร ยาว 1,000 เมตร หนา 0.20 เมตร รวมปริมาณลูกรัง ไม่น้อยกว่า 1,200 ลบ.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.679860°,103.754248° สิ้นสุด 15.683620°,103.750991°	551,000	551,000	551,000	551,000	551,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
39	โครงการลงลูกรัง ปรับปรุงผิวจราจร บ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ 8	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากสะพานท่าหิน ถึง สะพานท่าคู ผิวจราจร กว้าง 5.00 เมตร ลงลูกรังหนาเฉลี่ย 0.20 เมตร ระยะทาง ยาวประมาณ 2,000 เมตร หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 2,000 ลบ.ม. พร้อมวางท่อ คสล.Ø 0.80 x 1.00 ม. จำนวน 2 จุด 12 ท่อน พิกัด N,E เริ่มต้น 15.700042,103.739222 สิ้นสุด 15.692611,103.737660	421,800	421,800	421,800	421,800	421,800	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง
40	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านดงหัวเรือ หมู่ที่ 8	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากที่นายสนั่น ชุมวัน ถึงที่ นายสมาน ยมรัตน์ ผิวจราจรกว้าง 4.00 เมตร หนา 0.15 เมตร ระยะทาง 1,000 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 4,000 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.694774,103.745081 สิ้นสุด 15.694608,103.746336	2,196,000	2,196,000	2,196,000	2,196,000	2,196,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
41	โครงการลงลูกรังปรับ ปรุงผิวจราจร บ้านป่าม่วง หมู่ที่ 10	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากที่นายสุวัฒน์ ภูสนาม ถึง ท่าหนองแสง ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ลงลูกรังหนาเฉลี่ย 0.20 เมตร ระยะทางยาวประมาณ 900 เมตร หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 900 ลบ.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.679826,103.743688 สิ้นสุด 15.682258,103.736747	178,000	178,000	178,000	178,000	178,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง
42	โครงการลงลูกรังปรับ ปรุงผิวจราจร บ้านป่าม่วง หมู่ที่ 10	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากที่นายสุวัฒน์ ภูสนาม ถึง ท่าเลิงต้อน ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ลงลูกรังหนาเฉลี่ย 0.20 เมตร ระยะทางยาวประมาณ 650 เมตร หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 650 ลบ.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.679826,103.743688 สิ้นสุด 15.677618,103.738256	129,000	129,000	129,000	129,000	129,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
43	โครงการลงลูกรังปรับ ปรุงผิวจราจร บ้านปายางชุม หมู่ที่ 12	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากลำห้วยคุดเค้า ถึง บุ่งใหญ่ ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ลงลูกรังหนาเฉลี่ย 0.20 เมตร ระยะทางยาวประมาณ 1,000 เมตร หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 1,000 ลบ.ม. พร้อมวางท่อ คสล. Ø 1.00 x 1.00 ม. จำนวน 5 จุด จำนวน 40 ท่อน พิกัด N,E เริ่มต้น 15.674218.103738515 สิ้นสุด 15.670260,103.735923	342,000	342,000	342,000	342,000	342,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง
44	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านน่าน้อย หมู่ที่ 2	เพื่อให้มีถนนที่ได้ มาตรฐานสำหรับการ สัญจรไปมาและขนส่ง พืชผลทางการเกษตร	จากที่นางบรรเทา วิไลลักษณ์ ถึงที่ นางบัวน้อย นาเมือง ผิวจราจรกว้าง 3.00 เมตร ระยะทาง 80 เมตร หนา 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 240 ตารางเมตร	135,000	135,000	135,000	135,000	135,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็น ไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ ความสะดวก สบายในการเดิน ทางและขนส่งพืช	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
45	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านน่าน้อย หมู่ที่ 2	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	จากที่นางหาว บัวแสน ถึงที่นางสาวบัวผัน เศรษฐ์ ผิวจราจรกว้าง 2.50 เมตร ระยะทาง 80 เมตร หนา 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 200 ตารางเมตร	114,000	114,000	114,000	114,000	114,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืช	กองช่าง
46	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านน่าน้อย หมู่ที่ 2	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	จากที่นายสุวัฒน์ วาสนาม ถึงที่นางมะลิวรรณ เศรษฐ์ ผิวจราจรกว้าง 3.00 เมตร ระยะทาง 200 เมตร หนา 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 600 ตารางเมตร	334,000	334,000	334,000	334,000	334,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืช	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
47	โครงการก่อสร้างโครงสร้างชั้นทางถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านป่าม่วง หมู่ที่ 10	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตร	จากที่นายสุวัฒน์ ภูสนาม ถึงท่าเลิงต้อน งานดิน ผิวจราจรกว้าง 6.00 เมตร ระยะทาง 650 เมตร สูง 0.80 เมตร ฐานกว้าง 8.00 เมตร หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจรไม่น้อยกว่า 3,900 ตร.ม. งานคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 5.00 เมตร ระยะทาง 650 เมตร หนา 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจราจรไม่น้อยกว่า 3,250 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.679870,103.743745 สิ้นสุด 15.677759,103.738453	2,512,000	2,512,000	2,512,000	2,512,000	2,512,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืช	กองช่าง
48	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รพ.สต.บ้านป่ายางชุม	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาสะดวก	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รอบหนองน้ำ รพ.สต.บ้านป่ายางชุม กว้าง 4 เมตร ยาว 400 เมตร หนา 0.15	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	มีสถานที่ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น	ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกาย	กองช่าง รพ.สต.บ้านป่ายางชุม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
49	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านเม็ก หมู่ที่ 5	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาสะดวก	จากที่นายสามารถ จินตร ถึงที่ นายปาน หลงเชิง ผิวจรรยากว้าง 5.00 เมตร ระยะทาง 750 เมตร หนา 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจรรยา ไม่น้อยกว่า 3,750 ตารางเมตร พิกัด N,E เริ่มต้น 15.687643,103.783423 สิ้นสุด 15.694059,103.783598	2,130,000	2,130,000	2,130,000	2,130,000	2,130,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืช	กองช่าง
50	โครงการลงลูกรังปรับปรุงผิวจรรยาบ้านเม็ก หมู่ที่ 5	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาสะดวก	จากที่นายสามารถ จินตร ถึงที่ นายปาน หลงเชิง ผิวจรรยากว้าง 6.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร ระยะทางประมาณ 750 เมตร หรือรวมปริมาณลูกรังผิวจรรยา ไม่น้อยกว่า 675 ลบ.ม. พิกัด N,E เริ่มต้น 15.687643,103.783423 สิ้นสุด 15.694059,103.783598	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืช	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
51	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านทางเหย หมู่ที่ 6	เพื่อให้มีถนนที่ได้มาตรฐานสำหรับการสัญจรไปมาสะดวก	จากที่นายประพันธ์ จันทร์โสภา ถึงที่นางใบ เศษโฐผิวจรรกว้าง 5.00 เมตร ระยะทาง 850 เมตร หนา 0.15 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างเฉลี่ยข้างละ 0.50 ม. หรือรวมปริมาณพื้นผิวจรรไม่น้อยกว่า 4,250 ตารางเมตร	2,321,000	2,321,000	2,321,000	2,321,000	2,321,000	ถนนที่ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางและขนส่งพืช	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

2.1 แผนงานการศึกษา

2.1.1 กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อลดปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	โครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลหญ้าเทียมมาตรฐานกลางแจ้ง	เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย	โรงเรียนเขตพื้นที่ ตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ขนาดกว้าง 22 เมตร ยาว 42 เมตร และอุปกรณ์ประกอบสนามพร้อมพื้น คสล. ขนาดกว้าง 30 เมตร ยาว 50 เมตร หนา 0.10 เมตร	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ร้อยละ 100 ของเด็กนักเรียนและประชาชนได้ใช้ประโยชน์	นักเรียนและประชาชนได้ออกกำลังกายมีสุขภาพที่แข็งแรง	กองช่าง
2	โครงการก่อสร้างสนามกีฬาากลางแจ้ง	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย	บ้านเม็ก หมู่ที่ 5 ตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ร้อยละ 100 ของประชาชนได้ใช้ประโยชน์	นักเรียนและประชาชนได้ออกกำลังกายมีสุขภาพที่แข็งแรง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
3	โครงการเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อส่งเสริมและให้เด็กนักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การในการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง	อุดหนุนโรงเรียนบ้านนา เลี้ยงปลา ปลูกผัก เพาะเห็ด เลี้ยงไก่ไข่	80,000	80,000	80,000	80,000	80,000	นักเรียนร้อยละ 100 มีส่วนร่วมในการเลี้ยงปลา ปลูกผัก เพาะเห็ด เลี้ยงไก่ไข่	ได้รับผลผลิตมา ทำอาหารกลางวัน ให้เด็กรับประทาน อาหารกลางวันที่มีความปลอดภัย ผลผลิตที่เหลือ สามารถจำหน่ายในชุมชน	รร. บ้านนา สำนักปลัด
4	โครงการค่ายธรรมะ พุทธบุตรพุทธธรรม	เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้พัฒนาจิตและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และศาสนาเพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้เรียนรู้ และเข้าใจแก่นของชีวิตและหน้าที่พุทธบริษัทอย่างถูกต้อง	โรงเรียนในสังกัด สพฐ. 5 แห่ง ในตำบลนาใหญ่	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	นักเรียนสามารถนำหลักธรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	ผู้เข้าอบรมได้พัฒนาจิตและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรมตามหลักพุทธศาสนา	รร. บ้านนา สำนักปลัด
5	โครงการแข่งกีฬาสัมพันธ์	1.เพื่อส่งเสริมสุขภาพกายสุขภาพจิตให้กับนักเรียน 2.เพื่อตระหนักและเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย	นักเรียน,ครู โรงเรียนในสังกัด สพฐ. จำนวน 5 แห่ง	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	ร้อยละ 100 โครงการที่ประสบความสำเร็จ ตามแผนกลุ่มเป้าหมายมีสัมพันธ์ที่ดี และสุขภาพที่ดีขึ้น	1.นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกกำลังกาย 2.นักเรียนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	รร. บ้านนา สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
6	โครงการสืบสาน ภูมิปัญญาจากผู้สูงวัย สู่คนรุ่นใหม่เพื่อ ความยั่งยืน	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ เด็ก เยาวชนและประชาชน ตระหนักและเห็นความ สำคัญของภูมิปัญญา ท้องถิ่น 2.เพื่อค้นหาภูมิปัญญา ท้องถิ่น 3.เพื่อนำเอาภูมิปัญญาที่มี มาตั้งแต่เดิมาบอกเล่า คนรุ่นหลัง	1.เด็กนักเรียน เยาวชน และประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลนาใหญ่ จำนวน 100 คน 2.บัญชีปราชญ์และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	1.ค้นพบภูมิปัญญา ท้องถิ่นและปราชญ์ ผู้ถ่ายทอดภูมิ ปัญญา 2.ภูมิปัญญาของ ท้องถิ่นได้รับการ ถ่ายทอด	1.เด็ก เยาวชน ประชาชนตระ หนักและเห็น ความสำคัญของ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ร.บ้านจุฬาลม ดงห้วยนา ป่ายางชุม วิทยา สำนักปลัด

**รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด**

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิตและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 แผนงานการเกษตร

4.1.1 กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ของสภาพภูมิอากาศ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	โครงการขุดลอก หนองบักจับพร้อม ปรับแต่งคันทาง รอบหนอง	เพื่อให้มีน้ำใต้ดินมี ปริมาณที่สูงและเพียงพอต่อความต้องการ ของประชาชน	บ้านป่าม่วง หมู่ที่ 10 ตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พิกัด N,E เริ่มต้น 15.687436,103.730773 ขนาดปากกว้าง 40 เมตร ลึกเฉลี่ย 5 เมตร ยาว 70 เมตร หรือรวมปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า 4,500 ลบ.ม. ปรับแต่งถนน ผิวจราจร กว้าง 6 เมตร ยาว 300 เมตร ลงลูกรังผิวจราจร หนาเฉลี่ย 0.20 เมตร หรือรวมปริมาณ ลูกรังไม่น้อยกว่า 360 ลบ.ม.	480,000	480,000	480,000	480,000	480,000	มีน้ำไว้ใช้เพิ่มขึ้น ในฤดูแล้ง	ประชาชนมีน้ำ ไว้ใช้ในฤดูแล้ง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
2	โครงการขุดลอก ลำเสียวน้อยพร้อมปรับ แต่งคันทางรอบหนอง	เพื่อให้มีน้ำใต้ดินมี ปริมาณที่สูงและเพียงพอต่อความต้องการ ของประชาชน	บ้านป่าม่วง หมู่ที่ 10 ตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พิกัด N,E เริ่มต้น 15.678126,103.721871 สิ้นสุด 15.668262,103.733600 ขนาดปากกว้าง 13 เมตร ลึกเฉลี่ย 5 เมตร ยาว 2,000 เมตร หรือรวมปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า 130,000 ลบ.ม. ปรับแต่งถนนเรียบคลองทั้งสองฝั่ง กว้าง 3 เมตร ยาว 4,000 เมตร พร้อมลงลูกรังผิวจราจร หนาเฉลี่ย 0.20 เมตร หรือรวมปริมาณ ลูกรังไม่น้อยกว่า 2,400 ลบ.ม.	5,723,000	5,723,000	5,723,000	5,723,000	5,723,000	มีน้ำไว้ใช้เพิ่มขึ้น ในฤดูแล้ง	ประชาชนมีน้ำ ไว้ใช้ในฤดูแล้ง	กองช่าง
3	โครงการขุดลอกเลิงไข นากพร้อมปรับแต่งคัน ทางรอบหนอง	เพื่อให้มีน้ำใต้ดินมี ปริมาณที่สูงและเพียงพอต่อความต้องการ ของประชาชน	บ้านนาใหญ่ หมู่ที่ 15 ตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ขนาดปากกว้าง 45 เมตร ลึกเฉลี่ย 5 ม. ยาว 165 เมตร หรือรวมปริมาณดินขุด ไม่น้อยกว่า 30,000 ลบ.ม. ปรับแต่งถนนรอบหนองผิวจราจร กว้าง 5 เมตร ยาว 350 เมตร ลงลูกรังผิวจราจร หนาเฉลี่ย 0.20 เมตร หรือรวมปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า 350 ลบ.ม.	2,220,000	2,220,000	2,220,000	2,220,000	2,220,000	มีน้ำไว้ใช้เพิ่มขึ้น ในฤดูแล้ง	ประชาชนมีน้ำ ไว้ใช้ในฤดูแล้ง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
4	โครงการจัดการมูลฝอยอินทรีย์	ลดปริมาณขยะโดยการทำปุ๋ยหมัก	จัดซื้อเครื่องบดใบไม้และกิ่งไม้	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	มีการทำปุ๋ยหมักไว้ใช้ใน รพ.สต. และชุมชน	มีปุ๋ยหมักใช้ใน รพ.สต.และชุมชน	รพ.สต.บ้านป่ายางชุม สำนักปลัด
5	โครงการก่อสร้างโรงปุ๋ยหมัก	ลดปริมาณขยะโดยการทำปุ๋ยหมัก	ก่อสร้างโรงปุ๋ยหมัก	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	มีการทำปุ๋ยหมักไว้ใช้ใน รพ.สต. และชุมชน	เป็นแบบอย่างในการลดเผามูลฝอยในชุมชน	รพ.สต.บ้านป่ายางชุม สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิตและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานเคหะและชุมชน

1.1.1 กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างขีดความสามารถแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	โครงการติดตั้งไฟส่องสว่างเสาไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อติดตั้งไฟส่องสว่างเสาไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์	บ้านตาแหลวหมู่ที่ 4 หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 13 และหมู่ที่ 14	10,000,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง
2	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนอำเภอสุวรรณภูมิ	ขยายเขตไฟฟ้าหมู่ที่ 3	จากที่นายนายมนตรี สนิทพจน์ ถึงที่นางรวย รัตนสังข์ ระยะทาง 400 เมตร	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิตและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

2.2 แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

2.1.1 กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อลดปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	จัดซื้อวัสดุกีฬา	เพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีวัสดุที่มีคุณภาพใช้ในการทำกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย/การกีฬา	เด็กนักเรียน เยาวชนและประชาชน ในเขตพื้นที่ ตำบลนาใหญ่ จำนวน 100 คนมีวัสดุที่มีคุณภาพใช้ในการทำกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ ๙๐ ของเยาวชนมีความสนใจต่อการออกกำลังกาย	รร.บ้านงูเหือง ตงหัวนา ปายางชุม วิทยา สำนักปลัด	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง

3.1 แผนงานสาธารณสุข

3.1.1 กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	โครงการควบคุมป้องกันโรคไข้เลือดออก	ลดอัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก	จำนวน 15 หมู่บ้าน ในตำบลนาใหญ่	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	อัตราป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกลดลง	ประชาชนไม่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก	รพ.สต.บ้านนา รพ.สต.บ้านป่า ยางชุม สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566
องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ก. ยุทธศาสตร์ที่ 5 รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ข. ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการบริการ

6.1 แผนงานบริหารทั่วไป

6.1.1 กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				2566	2567	2568	2569	2570			
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	ปรับปรุงอาคารสำนักงาน	เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและทดแทนอาคารหลังที่ชำรุด	อาคารสำนักงานหลังเดิมที่ชำรุด	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละ 80 มีสถานที่ปฏิบัติงานที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	บุคลากรมีห้องที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	สำนักปลัด กองช่าง

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่มท ๐๘๑๐.๓ / ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่องชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการแก้ปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นต่อสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณมีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๓ / ว ๒๙๓๑

ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.co.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพการวัดผลเชิงคุณภาพ

การวัดผลเชิงคุณภาพเทศบาลตำบลจอมทองใช้วิธีการสำรวจความพึงพอใจผู้รับบริการตามมิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวมดำเนินการสำรวจโดยสถาบันอุดมศึกษาซึ่งวิธีการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ

แบบสอบถามตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่รับบริการเฉพาะงานแบ่งออกเป็น ๑๑ งาน

๑. งานด้านบริการกฎหมาย

๒. งานด้านทะเบียน

๓. งานด้านโยธา

๔. งานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๕. งานด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ

๖. งานด้านการศึกษา

๗. งานด้านเทศกิจหรือป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๘. งานด้านรายได้หรือภาษี

๙. งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

๑๐. งานด้านสาธารณสุข

๑๑. งานด้านอื่นๆ

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. สนับสนุนและส่งเสริมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจอมทองให้มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ที่ยั่งยืนและมั่นคงโดยการประสานความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
๒. สนับสนุนและส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชน โดยนำความรู้ด้านการเกษตร ผสมผสานน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ร่วมกับภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
๓. สนับสนุนโครงการอุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนพร้อมทั้งสวัสดิการอื่น ๆ
๔. ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นช่วยให้ชุมชนตื่นตัวในการรักษาและสืบสานประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่
๕. สนับสนุนให้มีโครงการอบรมการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการอย่างถูกต้อง
๖. เสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินเสริมสร้างประสิทธิภาพการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่

๔.๒ ข้อสังเกตข้อเสนอแนะผลจากการพัฒนา

๑. เป็นกรอบและแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นในแต่ละปีให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๒. ช่วยให้เทศบาลสามารถพิจารณาคัดเลือกโครงการที่เหมาะสมหรือโครงการที่จำเป็นต้องทำเป็น
๓. เป็นมาตรฐานที่แสดงถึงความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาและงบประมาณรายจ่ายประจำปี
๔. เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่นให้มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบการดำเนินงานได้

องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามลำดับขั้นตอน โดยสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและนำข้อมูลที่ได้รับมา กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน